

IC 1359/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Katarzyna Wencka**

Protokolant: **Monika Kosobko- Derehajło**

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2015 roku w Bielsku Podlaskim

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 21 635,75 zł

I. Zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki A. B. kwotę 21 635,75 zł (dwadzieścia jeden tysięcy sześćset trzydzieści pięć złotych 75/100) z odsetkami w stosunku rocznym w wysokości: 13% od dnia 27 czerwca 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku i 8% od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki A. B. kwotę 3999 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w V. (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim kwotę 367,71 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt IC 1359/14

UZASADNIENIE

Powódka A. B., po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa, wносиła o zasądzenie od (...) S.A.V.(...)z siedzibą w W.kwoty 21 635,75 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu w sprawie do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę zaistniałą w dniu 26 maja 2014 roku w domu jednorodzinnym powódki położonym przy ul. (...)w S.i obciążenie pozwanego kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazywała że dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy wysokością odszkodowania ustaloną przez biegłego powołanego w sprawie o zapłatę o sygn. akt (...) a kwotą wypłaconą przez stronę pozwaną na rzecz powódki.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

Bezsporne w sprawie jest, że pozwanego (...) S.A.V.(...)w W.oraz powódkę A. B.łączyła umowa ubezpieczenia „Bezpieczny Dom w (...)”, obejmująca dom jednorodzinny mieszczący się w S.przy ul. (...)w ramach polisy serii (...)o numerze (...)z okresem ubezpieczenia od 10 sierpnia 2013 roku do 9 sierpnia 2014 roku i sumą

ubezpieczenia określoną na poziomie 85 000 zł (akta szkodowe nr szkody (...)). Ochroną ubezpieczeniową objęte zostały szkody we wskazanym mieniu powstałe między innymi w wyniku gradobicia. Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki Ubezpieczenia „Bezpieczny Dom w (...)”. Paragraf 23 ust. 1 OWU zawierał zapis, że wysokość odszkodowania dla domu jednorodzinnego określa się w granicach sum ubezpieczenia, na podstawie cen z dnia ustalenia odszkodowania, udokumentowanych rachunkiem wykonawcy lub kosztorysem przedłożonym przez Ubezpieczającego lub Ubezpieczonego, określonych zgodnie z zasadami kalkulacji i ustalenia cen robót budowlanych, elektrycznych i instalacyjnych, stosowanych w budownictwie (Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 24 stycznia 2004 roku w sprawie metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego (Dz. U. nr 18 poz. 172)) albo udokumentowanych fakturą zakupu lub kosztorysem naprawy według średnich cen zakładów usługowych, przy ubezpieczeniu według wartości: odtworzeniowej – w pełnej wysokości realnie poniesionych wyżej wymienionych kosztów i rzeczywistej – po potrąceniu faktycznego zużycia technicznego, które jest ustalane w oparciu o tabele do określenia zużycia technicznego stosowane przez ubezpieczyciela. Zgodnie z § 23 ust. 14 w przypadku gdy uszkodzone mienie nie jest naprawiane lub wymieniane odszkodowanie ustala się według wartości rzeczywistej (OWU k. 51-63).

Nie ulega też wątpliwości, że dnia 26 maja 2014 roku w S. miało miejsce gradobicie, w wyniku którego uszkodzeniu uległ budynek mieszkalny powódki objęty wskazaną powyżej umową ubezpieczenia mienia. W wyniku gradobicia uszkodzeniu uległa elewacja frontowa i tylna oraz dwa pokoje- powstały zacieki (okoliczność niekwestionowana).

A. B. w dniu 27 maja 2014 roku zgłosiła pozwanemu szkodę (przyznanie pozwanego k. 46)

Postępowanie w zakresie likwidacji szkody doprowadziło do przyjęcia odpowiedzialności pozwanego w ramach umowy ubezpieczenia i wypłacenia odszkodowania w wymiarze 1601,08 złotych tytułem pokrycia szkody w budynku mieszkalnym powódki. Powódka nie zgodziła się z decyzją ubezpieczyciela i złożyła odwołanie od przedmiotowej decyzji. Przedłożyła równocześnie kalkulację naprawy szkody w poszyciu dachowym sporządzoną przez kosztorysanta L. P., z której wynikało, że wartość szkody w budynku powódki wyniosła 34 568,33 zł. Pozwany decyzją z dnia 11 lipca 2014 roku przyznał na rzecz powódki odszkodowanie uzupełniające za szkodę powstałą w wyniku zdarzenia z dnia 26 maja 2014 roku w kwocie 239,14 złotych (akta szkodowe nr szkody (...)). Łącznie ubezpieczyciel wypłacił na rzecz powódki tytułem odszkodowania 1840,22 zł.

Powódka, w uzasadnieniu pozwu zakwestionowała wysokość odszkodowania przyznanego na jej rzecz przez pozwanego jako zaniżonego. Po rozszerzeniu powództwa (k. 147) wносиła o zasądzenie kwoty 21 635,75 zł, wskazując że jest to różnica pomiędzy rzeczywistą wartością szkody zaistniałą w budynku A. B. oszacowaną przez biegłego T. K. na kwotę netto 21737,01 zł wraz z podatkiem VAT w wysokości 8% (kwotę brutto 23 475,97 zł) a wypłaconą na rzecz powódki przez pozwanego łączną kwotą 1840,22 zł.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując roszczenie powódki co do wysokości (k.45-48). Podnosił, że ustalił wartość odszkodowania w oparciu o postanowienia Ogólnych Warunków Ubezpieczeń „Bezpieczny Dom w (...)” według wartości rzeczywistej. Pozwany zakwestionował wyliczenia powoda w oparciu o prywatny kosztorys, sporządzony przez L. P..

Art. 805 § 1 kpc stanowi, iż przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (§2 pkt.1). Art. 824 § 1 kc stanowi, iż jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Zgodnie z art. 363 § 2 kc jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (§2).

W ocenie Sądu, ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przez pryzmat przepisów kodeksu cywilnego oraz zapisów zawartych w łączącej strony umowie ubezpieczenia oraz Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia, daje asumpt do stwierdzenia, że powództwo A. B. jest zasadne. W sprawie nie ulega wątpliwości fakt odpowiedzialności pozwanego za szkodę powstałą w budynku mieszkalnym powódki w skutek gradobicia z dnia 26 maja 2014 roku. Powyższego nie kwestionował pozwany, dobrowolnie wypłacając powódce część odszkodowania.

Pozwany nie kwestionował okoliczności faktycznych stanowiących postawę niniejszego powództwa, zasad odpowiedzialności i wysokości już wypłaconego na rzecz powódki przez pozwanego odszkodowania. Pozwany zakwestionował natomiast wysokość żadanego przez powódkę odszkodowania uzupełniającego.

Stanowisko pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa i kosztorysowania T. K., celem oszacowania wartości szkody powstałej w dniu 26 maja 2014 roku w domu jednorodzinnym powódki oraz kosztów robót naprawczych przywracających stan sprzed zdarzenia z dnia 26 maja 2014 roku (k.97-111). Biegły wyliczył wartość rzeczywistą szkody w budynku jednorodzinnym powódki powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 16 maja 2014 roku na kwotę 21 737,01 zł netto. Wartość rzeczywista szkody wyliczona została przez biegłego w oparciu o kryteria wynikające z wiążącej strony umowy i OWU „Bezpieczny Dom w (...)” oraz z uwzględnieniem stopnia zużycia technicznego zgodnie z instrukcją wewnętrzną dotyczącą zasad ustalania stopnia zużycia technicznego budynków i budowli oraz mienia ruchomego zatwierdzonego uchwałą zarządu numer (...)z dnia 11 listopada 2008 roku. Biegły wskazał, że zakres szkody powstałej w wyniku gradobicia z dnia 26 maja 2014 roku w budynku powódki ustalił na podstawie protokołu szkody spisanego dnia 29 maja 2014 roku przez A. W.- przedstawiciela TU (...) z siedzibą w W. oraz w oparciu o ustalenia dokonane dnia 1 grudnia 2014 roku w trakcie oględzin miejscowych.

W ocenie Sądu, ustalenia poczynione przez biegłego inż. T. K. były bardzo rzetelne, dokonane obiektywnie a wnioski przez niego sformułowane poparte szerokim, logicznym uzasadnieniem. Biegły swoją opinię sporządził w oparciu o głęboką wiedzę i wieloletnie doświadczenie zawodowe. Opinię tą uznać zatem należy za wiarygodną i stanowiącą podstawę orzekania w niniejszej sprawie. Podnieść należy, iż opinia ujmuje zakres szkody przez pryzmat tego jak została ona zdefiniowana w § 23 ust. 1 i 14 OWU. Opinia biegłego z zakresu budownictwa nie była również kwestionowana przez strony.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że całkowita wysokość poniesionej przez powódkę szkody w związku z uszkodzeniem domu jednorodzinnego położonego przy ul. (...) w S. w wyniku gradobicia jakie miało miejsce w dniu 26 maja 2014 roku, zgodnie z opinią biegłego T. K. wynosi 21 737,01 złotych netto. Do powyższej kwoty należało doliczyć podatek VAT w wysokości 8%, co dało łączną kwotę odszkodowania w wysokości 23 475,97 złotych. Powódka nie jest płatnikiem VAT (k. 154), a zatem odszkodowanie winno obejmować podatek VAT. W powyższej kwestii wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 21 sierpnia 2013 roku (I ACa 333/13, LEX nr 1362664), wskazując że na gruncie art. 363 k.c. dla poszkodowanego niebędącego podatnikiem podatku VAT należy określić odszkodowanie, uwzględniając cenę rzeczy (usługi) wraz z tym podatkiem. Zgodnie także z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 12.01.2006 roku (II CK 327/05, LEX nr 164791) jeżeli odszkodowanie jest przyznawane w sytuacji, gdy nie jest wyjaśnione, w jaki sposób nastąpi usunięcie skutków zdarzenia, które szkodę wywołało, to zakład ubezpieczeń nie ma podstaw, aby wartość koniecznych robót liczyć bez podatku VAT.

Uwzględniając wypłaconą przez pozwanego na rzecz powódki kwotę 1840,22 zł., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki pozostałą kwotę 21 635,75 zł.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 § 1 kpc stanowiącym, że w przypadku gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 kc , art 824 § 1 kc, 363 § 2 kc orzekł jak w pkt. 1 sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi w całości pozwanego. Na koszty procesu złożyły się: kwotę 1082 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 1367,71 zł tytułem wydatków na poczet opinii biegłego T. K., kwota 2400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu. (DZ. U. Nr 163, poz. 1349 z późn zm.) oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Powódka i pozwany uiścili zaliczki na poczet opinii biegłego w kwotach po 500 zł każde z nich. Sąd zasądził w związku z tym od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3999 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (1082 zł+ 500 zł+ 2400 zł+ 17 zł). Jednocześnie zaliczki wpłacone w sprawie nie pokryły całości wydatków sądowych. Do pobrania pozostała kwota 367,71 zł, którą sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa tytułem nieuiszczonych wydatków w sprawie.